

MARNO JÁNOS

Cseh idők

*Mi lesz itt a télen. A lány ujjait
más arcokra, fércelt irhabélésre váltja fel
idevégződésed, eseménytelen lesz a tél,
arra tippelsz, sötét táblán a fekete s a fehér,
unni fogod, meglátod, és mégse marad rá
gondolkodási idő, előre tudod, soba elég.
Vadásznadrágban, pamuttrikóban néz az öreg
Lugosi, nézi, hogy hányadik vödörrel üríted
a kútját, lehetsz 8 éves vagy 10 – viszonyodat
masszív felszínnel látja el a fagy. – Nem f-
élsz látványosan, levegőd siklogat csak félre,
alig ettél aznap, mégis hánykolódsz az éjjel.*

Operakuplé

Baránszky Lászlónak

*Felkanyarodsz a Várfokba, telefon,
nem veszi fel, inged a hátadhoz tapad. Vál-
ogathatsz a Logodi meg a Lovas út között. –
Oda tartasz, feljebb, fejedben dupla hosszára nő
a leereszkedés, a Levéltár tövében AIRPORT
címetű mikrobusz fékez, elébed úszik, nők
szállnak ki belőle többen s egy férfi, a főnök.
Hátad mögött a kandeláberes udvar, régies, ál-
érett formák, amilyen az ősz idei – áldod
emlékezeted, hogy nem marad meg benne semmi;
nem ismersz rá a csoportból kiváló nőre, szőke
és öreg, és úgy is néz rád, mintha semmibe nézne.*